

منقل شد با بوسن فرزند او بعد از شهنشاه و علمنامه او
ابلیت و احتیاق ابن مرتبه داشت بواسطه عقل و اوقول
ظاهر و ابوالحسن در سنه پنجاه و نهم و نمانه بسفر
حج رفت و باز سلامت بخارا رسید و او رویت
از پدر خود میکند و از پدر و مادر خود امام ابو بکر
سعد زاهد را بعد از غنم و اولاد و حواد ایشان در
مقبره مدفونند و مدفن هر یک از ایشان ابن رمان کند
و نامعلوم است و این علمت کمال حال و شرف ایشان
اندکیم حدیث قدسی که فرمود: **بکر در جانب شرفی**
مزار امام ابو بکر فضل رحم الله علیه است حاجت
رحمهم الله که هر یک از ایشان مقصد جهان بوده اند
و سرتر تنهای ایشان مجمع او تا در ابدال است و حاوی
تاج الدین که از آن خانواده اند میگویند که روحیه
بعد از غار زیارت ایشان را فتح خواهد کرد و دیدم در آن
مزار نشسته بود و براری بیکریت روشنی اش

تا علمت فلو میسند
قورهم

اشما به و حسن مسن او ظاهر بود و هر چند از حال پرسیدم
جواب خلقت بارگشتم روز شنبه او را بر جام مکان
بر همان حال دیدم الحاح زیارت کردم گفت من بی
از ابدال لم که بوی که ترک او بی از ایشان دور افتادم
گفتم درین مکان چه میطبی گفت هر شب شنبه و دو شنبه
ایشان را درین موضع اجتماعی بود و ما میدور یافت
صحبت ایشان آمده ام با پدر و روز و شنبه رختم آن کو
را نیافتم و بعد از آن هرگز او را ندیدم اول مرتب امام
عالم زاهد مفتی استاد الامام مولانا سیف الدین ستاجی
حی است رحم الله وفات او در سنه اربعین و ستانه
بودت و مدت عمر ایشان نود و سه سال بودت
و در پیش تربت ایشان مرقد فرزند ایشان مولانا
جمال الدین ستاجی است که مقصدی چهار و پنجاه
ابرار و صاحب ولایت و کرامت بوده اند و بهت
حج گذارد بود و چندین کتب تصنیف کرده و تفسیر

195